

[Arne Larsen.]

grupper ville have sat disse i stand til at forsvare sig bedre, at kæmpe bedre, og muligvis også ville have sparet menneskeliv.

Et tredje forhold, som måske også burde nærmere belyses ved en undersøgelse, er den lille stabs forsøg på at standse den militære efterretningstjeneste til fordel for de allierede, som den kendte modstandsmand Svend Truelsen en overgang var leder af, en efterretningstjeneste, feltmarskal Montgomery omtalte som den bedste, der har virket i noget af de af tyskerne besatte lande; den var fyldig og aktiv og havde forsynet maskallen med meget værdifulde oplysninger og derfor været af direkte betydning for 21. armégruppens kamp lige fra D-dagen til kapitulationsøjeblikket.

Her forsøgte man fra Schjødt-Eriksens side

Formanden: Taletiden er udløbet.

Arne Larsen: . . . at forhindre, at dette arbejde udførtes. Jeg tror, alt dette er tilstrækkeligt til at belyse den lille generalstabs virksomhed, og da min taletid er udløbet, kan jeg ikke få lejlighed til at knytte flere bemærkninger hertil. Men alt dette skulle også efter min opfattelse være tilstrækkeligt til at bevise, at undersøgelser er nødvendige.

Rimstad: Det synes at være de fire store partiers indstilling til vort forslag, at det ikke indeholder nogen velrettet sigtelse mod et ansvar af en eller anden art. Det er helt urigtigt. Vort forslag er fremsat, fordi vi føler ansvaret over for landets ungdom og landets fremtid, og fordi vi ikke ønsker, at denne ungdom og dens fremtid skal komme ud for det, som vor generation blev udsat for gennem den måde, hvorpå vore politikere opfangede problemerne omkring den tyske besættelse. Om det var rigtigt eller forkert, hvad de her gjorde, vil vi ikke tage stilling til, fordi grundlaget, som vi i dag bliver nødt

til at dømme på, er fremskaffet af politikerne selv. Vi ønsker et andet og mere retfærdigt grundlag, og derfor er vort forslag fremsat.

Om den lykønskning, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup gav det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen, fordi hans parti her går hånd i hånd med de uafhængige, vil jeg blot bemærke, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup må notere sig, at spørgsmålet ret og uret ikke altid går efter partilinjerne.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Iver Poulsen fandt det rigtigt, da han skulle klargøre for mig, hvad han mente med de mørklagte punkter, at nævne den foretagne auditørundersøgelse i anledning af de påståede rygter om likvideringsplaner over for generalmajor Højland Christensen. Jeg ser ikke, at der i denne auditørundersøgelse er nogen mangler, og mig forekommer det, at resultatet af undersøgelsen er så blændende klart, at selv det ærede medlem skulle have mulighed for at fatte det.

Så sagde det ærede medlem til mig, at jeg havde gjort nogle bemærkninger om retsopgøret, som fremkaldte hans foragt. Der er ærlig talt ikke noget, der er mig mere ligegyldigt, end hvad det ærede medlem mener om mig. Jeg har ikke den ære at kende punkt 11 i hans program, men når det ærede medlem nu nævner spørgsmålet, så burde han over for offentligheden oplyse, hvad det er, de uafhængige vil over for retsopgøret, og hvad de uafhængige tænker på, når de taler om dette retsopgør. Er det dem, der er dømt i henhold til straffelovstillægget, eller er det tjenestemændene? Hvad drejer det sig om? Hvad vil det ærede medlems parti? En oprejsning? Og da under hvilken form? Det ærede medlem må nødvendigvis konkretisere, hvad han vil, og ikke bare prøve at fange stemmer på i almindelighed at kritisere retsopgøret.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om de folk, der indmeldte sig i det